

MINISTERI DE MEDI AMBIENT

2296 REIAL DECRET 125/2007, de 2 de febrer, pel qual es fixa l'àmbit territorial de les demarcacions hidrogràfiques. («BOE» 30, de 3-2-2007.)

L'article 16 bis.5 del Text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, encomana al Govern de la nació que fixi mitjançant un reial decret, oïdes les comunitats autònomes, l'àmbit territorial de les demarcacions hidrogràfiques i hi afegeixi, a més, que aquest ha de ser coincident amb el del seu pla hidrològic. El precepte indicat porta a terme l'habilitació necessària per completar, en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat, la regulació jurídica corresponent a la incorporació al dret d'aigües espanyol del concepte de demarcació hidrogràfica creat per la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües.

Als efectes de donar compliment al que preveu l'article 16 bis.5 esmentat i, consegüentment, de fixar les demarcacions hidrogràfiques l'àmbit territorial de les quals afecti més d'una comunitat autònoma, s'han tingut en compte principis diferents. En primer lloc, i òbviament, s'ha procurat el compliment estricte del concepte de demarcacions hidrogràfiques tal com resulta de la seva incorporació al dret espanyol i tenint en compte a efectes interpretatius el contingut de l'article 3 de la Directiva 2000/60/CE. En el cas específic d'Espanya, aquest concepte no pot actuar sobre el pressupost d'un hipotètic buit previ, sinó, al contrari, sobre una estructura de conques hidrogràfiques més que consolidada i ajustada en línies generals a l'estructura organitzativa i de divisió competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes. Per això s'ha optat per mantenir, en la mesura que sigui possible, l'estructura de conques hidrogràfiques actual mitjançant la corresponent addició de les aigües de transició i les costaneres segons resulta també del contingut de l'article 16 bis del Text refós de la Llei d'aigües. Els límits entre les aigües costaneres de demarcacions veïnes s'han establert mitjançant línies definides pel punt terrestre per on passen i la seva orientació respecte al nord geogràfic.

D'altra banda, el Reial decret ha optat per considerar incloses en cada demarcació totes les aigües subterrànies situades sota els límits definits per les divisòries de les conques hidrogràfiques de la corresponent demarcació. La gestió d'aquestes aigües es realitza en l'actualitat mitjançant les unitats hidrogeològiques i, si s'escau, al llarg del procés de planificació i una vegada definides les masses d'aigua subterrània que substitueixin les esmentades unitats, s'han d'articular els mecanismes de coordinació entre els organismes competents de cada demarcació que garanteixin la consecució dels objectius ambientals establerts per a les esmentades masses.

El Reial decret s'ocupa del cas especial de les conques compartides amb estats veïns. En el supòsit de les conques compartides amb Portugal, al marge de les decisions que ara es prenguin, en el futur els dos estats han de definir unes demarcacions hidrogràfiques internacionals i ara Espanya no pot fer una altra cosa que assenyalar la corresponent part espanyola d'aquestes demarcacions internacionals. En aquest marc, aquest Reial decret adopta igualment decisions entorn de petites superfícies que formen part de conques compartides entre França i Espanya. Les esmentades superfícies no són gaire significatives dins del conjunt de la conca compartida quant a extensió, per la qual cosa en aquests casos no es creu necessari definir una demarcació internacional, atenent la innecessària complicació que suposaria per a la gestió.

Finalment, prenent també com a punt interpretatiu l'article 3 de la Directiva 2000/60/CE, es preveu la resolució del cas particular relatiu a Andorra, Ceuta i Melilla.

La disposició transitòria única té la finalitat d'aclarir que la inclusió de determinades conques hidrogràfiques en l'àmbit d'alguna demarcació hidrogràfica revesteix caràcter provisional en els casos en què es tracti de conques compreses en la seva totalitat en una comunitat autònoma determinada i que fins a la data no hagin estat objecte de traspàs. Dita provisionalitat finalitza quan les comunitats autònomes afectades assumeixin de manera efectiva les competències sobre les esmentades conques. En aquell moment s'han de revisar les demarcacions hidrogràfiques corresponents. La revisió de la demarcació hidrogràfica del Xúquer ha de respectar, en tot cas, el que ha resolt la Sentència del Tribunal Suprem de 20 d'octubre de 2004.

La resta de supòsits als quals es refereix aquest Reial decret poden ser entesos perfectament, sense necessitat de cap altra explicació addicional, en funció de l'aplicació del ja indicat criteri general de respecte a la situació tant hidrogràfica com de divisió competencial preexistent.

Finalment, en el procediment d'elaboració d'aquesta norma s'han consultat, entre d'altres, les comunitats autònomes i el Consell Nacional de l'Aigua.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 de febrer de 2007,

DISPOSO:

Article 1. Disposicions generals.

1. S'entén per demarcació hidrogràfica la zona terrestre i marina composta per una conca hidrogràfica o diverses conques hidrogràfiques veïnes i les aigües de transició, subterrànies i costaneres associades a les esmentades conques, d'acord amb l'article 16 bis.1 del Text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

2. En cada demarcació hidrogràfica es consideren incloses totes les aigües subterrànies situades sota els límits definits per les divisòries de les conques hidrogràfiques de la demarcació corresponent.

3. En el cas dels aquífers compartits entre diverses demarcacions hidrogràfiques s'atribueix a cadascuna d'aquestes la part d'aquífer corresponent al seu respectiu àmbit territorial, i es garanteix una gestió coordinada entre les demarcacions afectades. A aquests efectes s'entén que són aquífers compartits els definits així en el Pla hidrològic nacional.

4. En les zones on no s'hagin acordat amb els estats veïns els límits del mar territorial, les aigües costaneres i de transició s'han de delimitar mitjançant l'aplicació del principi d'equidistància, en els termes que preveu l'article 4 de la Llei 10/1977, de 4 de gener, sobre el mar territorial.

Article 2. Delimitació de l'àmbit territorial de les demarcacions hidrogràfiques amb conques intercomunitàries situades en el territori espanyol.

Les demarcacions hidrogràfiques amb conques intercomunitàries situades en el territori espanyol són les següents:

1. Demarcació hidrogràfica del Guadalquivir. Comprèn el territori de la conca hidrogràfica del riu Guadalquivir, així com les conques hidrogràfiques que desembocquen a l'oceà Atlàntic des del límit entre els termes municipals de Palos de la Frontera i Lucena del Puerto (Torre del Loro) fins a la desembocadura del Guadalquivir,

juntament amb les seves aigües de transició. Les aigües costaneres tenen com a límit oest la línia amb orientació 213.º que passa per la Torre del Loro i com a límit est la línia amb orientació 244.º que passa per la Punta Camarón, al municipi de Chipiona.

2. Demarcació hidrogràfica del Segura. Comprèn el territori de les conques hidrogràfiques que desemboquen a la mar Mediterrània entre la desembocadura del riu Almanzora i el marge esquerre de la Gola del Segura en la seva desembocadura, incloses les seves aigües de transició; a més, la subconca hidrogràfica de la Rambla de Canales i les conques endorreiques de Yecla i Corralrubio. Les aigües costaneres tenen com a límit sud la línia amb orientació 122.º que passa pel Puntazo de los Ratoles, al nord de la desembocadura del riu Almanzora, i com a límit nord la línia amb orientació 100.º que passa pel límit costaner entre els termes municipals d'Elx i Guardamar del Segura.

3. Demarcació hidrogràfica del Xúquer. Comprèn el territori de les conques hidrogràfiques que desemboquen a la mar Mediterrània entre el marge esquerre de la Gola del Segura en la seva desembocadura i la desembocadura del riu Cenia, inclosa la seva conca, juntament amb les seves aigües de transició. En queden excloses les conques intracomunitàries de la Comunitat Valenciana, així com les aigües de transició a què estan associades. Les aigües costaneres tenen com a límit sud la línia amb orientació 100.º que passa pel límit costaner entre els termes municipals d'Elx i Guardamar del Segura i com a límit nord la línia amb orientació 122,5.º que passa per l'extrem meridional de la platja d'Alcanar. En queden excloses les aigües costaneres associades a la façana litoral de les conques intracomunitàries de la Comunitat Valenciana.

Article 3. Delimitació de la part espanyola de les demarcacions hidrogràfiques corresponents a les conques hidrogràfiques compartides amb altres països.

Les parts espanyoles de les demarcacions hidrogràfiques corresponents a les conques hidrogràfiques compartides amb altres països són les següents:

1. Part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Miño-Limia. Comprèn el territori espanyol de les conques hidrogràfiques dels rius Miño i Limia, així com la part espanyola de les seves aigües de transició. Les aigües costaneres tenen com a límit nord la línia amb orientació 270.º que passa per la Punta Bazar, al nord de la desembocadura del Miño, i com a límit sud el límit entre el mar territorial de Portugal i Espanya.

2. Part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Nord. Comprèn el territori de les conques hidrogràfiques dels rius que desemboquen al mar Cantàbric des de la desembocadura del riu Eo, inclosa la d'aquest riu, fins a la frontera amb França, juntament amb les seves aigües de transició, exclos el territori de les subconques que desemboquen al marge esquerre de la ria de l'Eo, i exclos el territori i les aigües de transició associades de les conques internes del País Basc. Inclou, a més, el territori espanyol de les conques dels rius Nive i Nivelle. Les aigües costaneres tenen com a límit oest la línia amb orientació 0.º que passa per la Punta de Peñas Blancas, a l'oest de la ria de l'Eo, i com a límit est la línia amb orientació 2.º que passa per Punta del Covarón, en el límit entre les comunitats autònomes de Cantàbria i el País Basc.

3. Part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Duero. Comprèn el territori espanyol de la conca hidrogràfica del riu Duero.

4. Part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Tajo. Comprèn el territori espanyol de la conca hidrogràfica del riu Tajo.

5. Part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Guadiana. Comprèn el territori espanyol de la conca hidrogràfica del riu Guadiana, així com la part espanyola de les seves aigües de transició. Les aigües costaneres tenen com a límit oest el límit entre el mar territorial de Portugal i Espanya, i com a límit est la línia amb orientació 177.º que passa pel límit costaner entre els termes municipals de Isla Cristina i Lepe.

6. Part espanyola de la demarcació hidrogràfica de l'Ebre. Comprèn el territori espanyol de la conca hidrogràfica del riu Ebre i les seves aigües de transició, de la conca hidrogràfica del riu Garona i de les altres conques hidrogràfiques que desemboquen a l'oceà Atlàntic a través de la frontera amb França, excepte les dels rius Nive i Nivelle; a més, la conca endorreica de la llacuna de Gallocanta. Les aigües costaneres tenen com a límit sud la línia amb orientació 122,5.º que passa per l'extrem meridional de la platja d'Alcanar i com a límit nord la línia amb orientació 90.º que passa pel cap Roig.

7. Demarcació hidrogràfica de Ceuta. Comprèn el territori de Ceuta, així com les seves aigües de transició i costaneres.

8. Demarcació hidrogràfica de Melilla. Comprèn el territori de Melilla, així com les seves aigües de transició i costaneres.

Disposició addicional primera. Cooperació amb Portugal.

La cooperació entre Espanya i Portugal en les demarcacions hidrogràfiques del Miño-Limia, Duero, Tajo i Guadiana ha d'utilitzar les estructures que hi ha derivades del Conveni sobre cooperació per a la protecció i l'aprofitament sostenible de les aigües de les conques hidrogràfiques hispano-portugueses, fet a Albufeira el 30 de novembre de 1998. En les demarcacions internacionals del Miño-Limia i del Guadiana la cooperació respecte a les aigües costaneres i de transició s'ha d'articular d'acord amb el que convinguin les dues parts.

Disposició addicional segona. Cooperació amb França.

La cooperació entre Espanya i França respecte als rius, aigües costaneres i de transició compartides de les demarcacions hidrogràfiques del Nord, de l'Ebre, així com de les conques internes del País Basc, s'ha d'articular mitjançant acords entre els dos països per tal d'assolir els objectius ambientals en les esmentades masses d'aigua.

Disposició addicional tercera. Cooperació amb Andorra.

S'ha d'establir l'adequada cooperació amb Andorra a fi d'aconseguir els objectius mediambientals definits a la demarcació hidrogràfica de l'Ebre.

Disposició addicional quarta. Cooperació amb el Marroc.

S'ha d'establir l'adequada cooperació amb el Marroc a fi d'aconseguir els objectius mediambientals definits a les demarcacions hidrogràfiques de Ceuta i de Melilla. Així mateix, s'ha de cooperar amb el Marroc a fi d'aconseguir una utilització òptima i equitativa dels cursos d'aigua internacionals, així com la seva protecció adequada.

Disposició transitòria única. Adscripció provisional de les conques no traspasades.

1. La delimitació de l'àmbit territorial de les demarcacions hidrogràfiques que comprenen conques hidrogràfi-

ques intracomunitàries el traspàs de funcions i serveis de les quals no s'hagi efectuat s'ha de revisar immediatament després que l'esmentat traspàs tingui lloc.

2. Fins que es produeixi la revisió a què es refereix l'apartat anterior, totes les conques hidrogràfiques intracomunitàries no traspassades queden provisionalment adscrites a la demarcació hidrogràfica el territori de la qual estigui inclòs en l'àmbit territorial de la Confederació Hidrogràfica a la qual la conca de què es tracti pertanyi en l'actualitat.

3. La revisió de l'àmbit territorial de les demarcacions hidrogràfiques a què es refereix l'apartat 1 ha d'anar acompanyada d'una revisió de l'àmbit territorial de les confederacions hidrogràfiques actualment definit a l'article 1 del Reial decret 650/1987, de 8 de maig, pel qual es defineixen els àmbits territorials dels organismes de conca i dels plans hidrològics.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 650/1987, de 8 de maig, pel qual es defineixen els àmbits territorials dels organismes de conca i dels plans hidrològics.*

L'article 2 del Reial decret 650/1987, de 8 de maig, pel qual es defineixen els àmbits territorials dels organismes de conca i dels plans hidrològics, queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Àmbits territorials dels plans hidrològics.*

Els àmbits territorials dels plans hidrològics han de coincidir amb els àmbits territorials de les demarcacions que fixa el Reial decret 125/2007, de 2 de febrer, pel qual es fixa l'àmbit territorial de les demarcacions hidrogràfiques.»

Disposició final segona. *Desplegament normatiu.*

El ministre de Medi Ambient ha de dictar les normes que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que preveu aquest Reial decret, sense perjudici de les competències que en matèria de cooperació internacional amb altres estats corresponen al Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 2 de febrer de 2007.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Medi Ambient,
CRISTINA NARBONA RUIZ

2297 *REIAL DECRET 126/2007, de 2 de febrer, pel qual es regulen la composició, el funcionament i les atribucions dels comitès d'autoritats competents de les demarcacions hidrogràfiques amb conques intercomunitàries.* («BOE» 30, de 3-2-2007.)

L'article 36 bis del Text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, disposa l'existència, en el cas de les demarcacions hidrogràfiques amb conques intercomunitàries, d'un òrgan de cooperació denominat Comitè d'Autoritats Competents. Determinades pel Reial decret 125/2007, de 2 de febrer, les

demarcacions hidrogràfiques tal com disposa l'article 16 bis.5 de l'esmentat Text refós, s'ha de regular la composició, el funcionament i les atribucions dels comitès d'autoritats competents als efectes de possibilitar el seu funcionament efectiu.

Aquest Reial decret desplega el que preveuen l'article 3.2 de la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'acció en l'àmbit de la política d'aigües, i l'apartat tercer de l'article 36 bis del Text refós de la Llei d'aigües, i adopta, pel que fa a l'Administració General de l'Estat, les decisions concretes sobre el nombre i la distribució de membres que han d'estar presents en els comitès d'autoritats competents, de manera que aquell s'iguali amb el nombre de representants de les comunitats autònomes, tal com exigeix el paràgraf a) de l'article 36 bis.3 del Text refós esmentat. En relació amb les comunitats autònomes, el Reial decret es limita a fixar les que han d'estar presents en els comitès d'autoritats competents a partir de la mera constatació de quines són les que tenen el seu territori, en tot o en part, dins de l'àmbit de la demarcació hidrogràfica. Finalment, es destaca la representació de les entitats locals.

En relació amb el funcionament dels comitès, sembla clar que el seu caràcter d'òrgan de cooperació i la seva vinculació a l'organisme de conca de la demarcació hidrogràfica determinen que ha de tenir un suport específic dels serveis de la presidència de l'organisme de conca, atès que el president d'aquests organismes és al seu torn, per determinació legal, president del Comitè d'Autoritats Competents.

Finalment es fixen les atribucions dels comitès d'autoritats competents a partir de l'esquema bàsic present a l'apartat primer de l'article 36 bis del Text refós de la Llei d'aigües, complementat amb la referència de l'article 99 bis.3. Per a això s'ha tingut bona cura de respectar el seu caràcter fonamental d'òrgan de cooperació i el que ha de ser, lògicament, l'objectiu fonamental del Comitè, com és la seva participació en els processos relatius a la formació i revisió de la planificació hidrològica, tot això, està clar, des de la perspectiva específica que serveix de base per a la creació d'aquest òrgan com és la protecció de les aigües.

Aquest Reial decret adopta les decisions fonamentals mitjançant les quals es pot constituir aquest nou òrgan en cada demarcació hidrogràfica, per tal de procedir al compliment de les funcions i atribucions que li atorga el Text refós de la Llei d'aigües.

Finalment, en el procediment d'elaboració d'aquesta norma s'han consultat, entre altres, les comunitats autònomes i el Consell Nacional de l'Aigua.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 de febrer de 2007,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

És objecte d'aquest Reial decret la regulació de la composició, el funcionament i les atribucions dels comitès d'autoritats competents de les demarcacions hidrogràfiques amb conques intercomunitàries que preveu l'article 36 bis del Text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juny.

Article 2. *Naturalesa.*

1. A fi de garantir l'adequada cooperació en l'aplicació de les normes de protecció de les aigües, es